

Традиционална Ћурђевданска литија у Беранама

Катедрални манастир Епархије будимљанско-никшићке, Ћурђеви Ступови, прославио је свечано и молитвено своју славу, празник Светог великомученика и побједоносца Георгија, уторак, 6. маја 2025. године.

Уочи самог празника, у понедјељак, 5 маја, служено је празнично бденије, а на дан храмовне славе, Свету Архијерејску Литургију служио је Његово Преосвештенство Епископ моравички Г. Тихон, викар Његове Светости Патријарха српског Г. Порфирија.

Прослављање Светог великомученика Георгија, небеског покровитеља катедралног манастира Епархије будимљанско-никшићке – Ћурђеви Ступови и града Берана, настављено је у послеподневним часова, када је од манастира кренула празнична и свенародна Ћурђевданска и прошла кроз Беране.

Литију је предводио Преосвећени Епископ Тихон, заједно са свештенством и монаштвом, а учествовао је, у великом броју, вјерни народ беранског краја, уз

присуство дјеце и омладине.

Литија се кретала се манастирске порте ка центру града до Саборног храма Преподобног Симеона Мироточивог уз стајања да би се читале молитве за здравље житеља Берана, цијелог васојевићког краја, за народ Црне Горе и цио свијет, љубав за мир и благостање.

По повратку у Манастир, након поздравног слова архимандрита Данила (Трпчевског), игумана манастира Ћурђеви Ступови, архипастирском бесједом обратио се Владика Тихон, подсјетивши на ријели старе пјесме: Славу слави Немањићу Саво, у прољеће, Светитеља Ћорђа.

„Данас је то прољеће и данас је дан Светитеља Ћорђа, који се помиње у тој пјесми, и ми га данас славимо на овом древном, историјском мјесту, славном мјесту гдје је, у вријеме Светог Саве, постављена Епископија коју је сам Свети Сава основао“.

„Традиције које ми поштујемо много су лијепе, и славне, и хришћанске и много је добро да их, после 800 и више година, поштујемо. Наше духовне традиције су још старије од ових које су видљиве. Прије неколико хиљада година, период библијски, старозавјетни био је карактеристичан по томе што су се старозавјетни, изабрани народ и његове старјешине опредјелиле и створиле савез са Богом. Старозавјетни период претходи нашем новозавјетном периоду и нашој хришћанској историји када је Господ основао Цркву којој врата паклена неће одољети, како је сам рекао“.

„Апостоли Свети у прво вријеме Цркве рукоположили су своје наследнике епископе и они су ширили Цркву по цијелом свијету, а најприје по нама блиским просторима и овај простор гдје живимо, ови простори, околне земље спадају у најстарије просторе гдје се ширило хришћанство. Наследници кроз историју апостола производили су своје ученике и тако, у вријеме Стефана Немање, Свети Сава је отишао у Свету Гору, тамо се васпитао у најбољим традицијама хришћанским, дошао са моштима Немањиним у Студеницу, онда саградио Жичу, а у Жичи је Свети Сава рукоположио епископе. Један од њих је дошао овдје и формирала се ова Епархија“, подсјетио је Владика.

Додао је да је наша Црква, кроз историју, имала наследнике Светог Саве, много њих је прошло, то су архиепископи, патријарси, све до данашњег нашег Патријарха Порфирија.

„То је непрекинута традиција, коју ми поштујемо и волимо. Ако се окренемо иза себе све су јаке и квалитетне хришћанске и културне традиције. То је иза

нас. Испред нас је оно што чекамо и призивамо на свакој Литургији, то јесте долазак Христа Судије, Који ће се зацарити и успоставити Царство Божје коме неће бити краја. Изнад Немањиног гроба у Студеници приказан је Христос Судија на престолу, испред Њега Богородица приводи Немању Преподобног Симеона, а Господ држи отворену књигу на којој пише: Ходите благословени Оца мога да примите наслеђено. То су ријечи из Јеванђеља гдје Господ говори како ће бити на Страшном суду када ће Христос Судија читавом човјечанству који су Га вољели и славили рећи: Ходите благословени Оца мога да примите Царство које вам је припремљено од постања свијета“.

„Дакле, испред нас је Христос Судија који долази, који ће се зацарити, Кога чекамо, Кога призивамо. У данашњој Литургији рекли смо да се сјећамо свега што се ради нас збило, прошлих догађаја, Христовог распећа, погребенија, васкрсења, вазнесења на небо, али смо рекли да се сјећамо другог славног доласка. У светој Литургији коју смо данас вршили ми се не сјећамо само прошлих догађаја, него и будућих. Како је то могуће? Могуће је ономе ко долази на Литургију и ко призива Христа Судију на Литургији. Наша лијепа и дивна прошлост наше Цркве и нашег народа хришћанског није далека. Она је увезана и са данашњим догађајима и животом којим ми живимо, али неодвојиво је увезана са будућим догађајима. Будући догађај је остварење Царства Божјег долазак Христа Судије, успостављање Царства коме неће бити краја. Ка томе тежимо, у то гледамо. Темељ нам је у будућности најјачи, али, истовремено, у прошлости су добри темељи, квалитетни. То је Црква Светог Саве и његових епархија и свега онога што се у Савино вријеме догађало са епархијским и народним сједиштима Рашке, Зете, Хума и тако даље“.

„Будимљанска Епархија је славна, значајна. Ми волимо нашу историју, али је не одвајамо од будућности. Једино са будућношћу доласка Христа Судије и Његовог зацарења сва наша историја има прави смисао. Да нема тога, ми би лутали, не би нигдје стигли. Међутим, овако ћемо да стигнемо, јер Господ ће рећи, као што је рекао апостол Матеј у јеванђељу и што пише изнад Немањиног гроба, онима који су Га вољели, љубили и који су почели да личе на Њега по енергији, по благодати, препознаће их и рећи ће им: Ходите благословени Оца мога да примите царство које вам је припремљено од постања свијета. Зато долазимо овдје, да испитамо то Царство да ли нам одговара. Одговара нам. Да ли Господ одговара што нама одговара? Господ се радује и воли. Нека је свима вама са срећом данашњи празник, најприје игуману архимандриту Данилу, монаштву и свештенству ове свете обитељи и свима у Епархији, да слаavimo дуго у радости, слози, љубави“, поручио је

Епископ моравички Г. Тихон.

mitropolija.com